

TRUTH / ONLINE STORIES / PL

ProfBridge Platform — nowe narzędzie łączące świat akademicki z biznesem

Jak ProfBridge Platform łączy uczelnie, praktyków i badaczy — oraz jak Stowarzyszenie „Just Do It” wspiera tę współpracę w Polsce i Europie.

TRUTH Magazine Editorial Team | 24.10.2026

Powiązanie wydawnicze: wydawca TRUTH Magazine jest partnerem ProfBridge Commons.

Wiedza potrzebna studentom nie zawsze znajduje się w podręcznikach. Często jest rozproszona między zespołami projektowymi, laboratoriami, przedsiębiorstwami i organizacjami społecznymi. Z drugiej strony doświadczeni specjaliści nie zawsze wiedzą, jak wejść do sali wykładowej ze swoim doświadczeniem. ProfBridge Platform powstała właśnie w tej przestrzeni: między gotowością do dzielenia się wiedzą a możliwością znalezienia właściwego partnera do współpracy.

Uruchomiona przez ProfBridge Commons platforma ma ułatwiać kontakt profesjonalistów, nauczycieli akademickich, badaczy i instytucji. Stowarzyszenie Centrum Wsparcia „Just Do It”, oficjalny partner inicjatywy w Polsce i Europie, wspiera jej rozwój na polskim rynku. Dla odbiorców TRUTH najciekawsze jest jednak nie samo ogłoszenie nowego narzędzia, lecz pytanie o to, jak takie połączenie może zmienić codzienną praktykę uczenia się i współpracy.

Problem nie polega na braku ekspertów

Uczelnie tworzą wiedzę, rozwijają metody badawcze i uczą porządkowania złożonych zagadnień. Firmy i organizacje sprawdzają rozwiązania w warunkach ograniczonego czasu, budżetu i odpowiedzialności za rezultaty. Każde z tych środowisk posiada zasoby, których potrzebuje drugie. Trudność pojawia się na etapie znalezienia konkretnej osoby, uzgodnienia celu i przełożenia ogólnej deklaracji współpracy na wykonalne zadanie.

Praktyk może chcieć poprowadzić zajęcia, ale nie znać osoby odpowiedzialnej za dany kierunek studiów. Wykładowca może szukać eksperta do omówienia aktualnego problemu branżowego, lecz nie mieć czasu na budowanie kontaktów od zera. Mniejsza instytucja może potrzebować międzynarodowej perspektywy, a jednocześnie nie dysponować rozbudowanym biurem współpracy. Właśnie takie bariery organizacyjne próbuje ograniczyć ProfBridge.

Od doświadczenia zawodowego do projektu edukacyjnego

Za ProfBridge Commons stoi dr Ryosuke Nakajima — konsultant związany z PwC w Japonii, wykładowca akademicki, badacz i Ambasador Honorowy Stowarzyszenia „Just Do It”. Jego inicjatywa łączy perspektywę zawodową z akademicką. Punktem wyjścia jest przekonanie, że doświadczenie profesjonalistów może uzupełniać program nauczania, a pytania stawiane przez badaczy i studentów mogą wzbogacać praktykę organizacyjną.

ProfBridge Commons jest szerszą inicjatywą współpracy i wymiany wiedzy. ProfBridge Platform stanowi jej cyfrowe narzędzie: miejsce, w którym łatwiej przedstawiać kompetencje, rozpoznawać potrzeby i rozpoczynać rozmowy o wspólnych działaniach. To ważne rozróżnienie. Platforma tworzy warunki do kontaktu, natomiast jakość konkretnego wykładu, badania lub partnerstwa zależy również od osób i instytucji, które podejmą współpracę.

Sześć dróg współpracy

Opis inicjatywy wskazuje kilka uzupełniających się formatów. Nie każdy kontakt musi od razu prowadzić do wieloletniej umowy. Krótkie spotkanie, dobrze określone pytanie badawcze albo wspólnie przygotowane studium przypadku mogą być rozsądnym początkiem. Poszczególne formy warto dobierać do celu edukacyjnego i możliwości uczestników.

1. Wykłady gościnne: perspektywa z miejsca pracy

Guest lectures pozwalają zaprosić specjalistę do omówienia konkretnego zagadnienia bez konieczności tworzenia pełnego przedmiotu. W praktyce taki format może pokazywać, jak organizacja podejmuje decyzję, rozwiązuje problem klienta albo ocenia skutki wdrożenia technologii. Największą wartość daje wtedy, gdy doświadczenie zawodowe zostaje powiązane z pojęciami i metodami, które studenci poznają na zajęciach.

2. Mikro-nauczanie: wąski temat, wyraźny rezultat

Micro-teaching opiera się na krótszych, skoncentrowanych modułach; materiał Stowarzyszenia opisuje formaty trwające od 15 do 90 minut. Zamiast próbować streścić całą dziedzinę, prowadzący może wybrać jedno zadanie: interpretację danych, analizę argumentu, przygotowanie krótkiej rekomendacji czy omówienie błędu w projekcie. Ważniejsza od samej długości jest jasna odpowiedź na pytanie, co uczestnik ma umieć po zakończeniu spotkania.

3. Współpraca badawcza: problem spotyka metodę

Praktycy mogą wносить pytania wynikające z działalności organizacji, a naukowcy — sposoby ich rzetelnego zbadania. Współpraca ma sens, gdy obie strony wcześniej ustalą zakres, dostęp do danych, podział odpowiedzialności i oczekiwany rezultat. Sam kontakt nie zastępuje metodologii ani zasad etycznych. Może natomiast pomóc znaleźć zespół, który ma kompetencje potrzebne do zaprojektowania sensownego badania.

4. Partnerstwa instytucjonalne: ciągłość zamiast jednorazowości

Relacja między uczelnią a firmą lub organizacją może z czasem objąć cykl zajęć, wspólne seminaria, projekty studenckie czy wymianę doświadczeń. ProfBridge wskazuje partnerstwa jako jeden z obszarów swojej działalności. Ich trwałość wymaga jednak określenia osób kontaktowych, harmonogramu i sposobu oceny efektów. Międzynarodowy zasięg jest punktem wyjścia do rozmowy, a nie automatycznym potwierdzeniem jakości partnerstwa.

5. Research-to-Solution: od wniosków do testowania

Kierunek Research-to-Solution dotyczy łączenia wyników badań z potrzebami biznesu i społeczeństwa. Można go rozumieć jako drogę od pytania i dowodów do pomysłu, prototypu lub pilotażu. Nie każda publikacja powinna zamienić się w produkt. W wielu przypadkach praktycznym rezultatem będzie lepsza procedura, narzędzie oceny albo decyzja, by nie wdrażać rozwiązania, którego skuteczność nie została wykazana.

6. Wymiana wiedzy: doświadczenie dostępne dla innych

Case studies, materiały dydaktyczne i rozmowy między środowiskami pomagają udostępniać wiedzę poza pojedynczym zespołem. Szczególnie przydatne są opisy pokazujące nie tylko wynik, lecz także ograniczenia, błędy i warunki, w których podjęto decyzję. Dobre studium przypadku nie jest reklamą sukcesu. Pozwala odbiorcy zrozumieć, dlaczego określone rozwiązanie mogło zadziałać i kiedy należałoby wybrać inne.

Co zyskują poszczególne grupy?

Dla studentów największą szansą jest kontakt z osobami, które potrafią zestawić teorię z realnym zadaniem. Dla profesjonalistów — możliwość wniesienia wkładu w edukację bez konieczności rezygnowania z dotychczasowej kariery. Uczelnie mogą rozszerzać sieć kontaktów i poszukiwać ekspertów odpowiadających konkretnym potrzebom programu, a badacze — rozmawiać z partnerami znającymi praktyczny wymiar analizowanych problemów.

Firmy i organizacje społeczne mogą z kolei wносить wyzwania, do których rozwiązania potrzebna jest wiedza z różnych dziedzin. Współpraca może też pomóc lepiej rozumieć kompetencje rozwijane przez studentów. Są to możliwości, a nie zagwarantowane rezultaty: udział w platformie sam w sobie nie oznacza uzyskania zatrudnienia, finansowania badania ani podpisania umowy z uczelnią.

Jak mógłby wyglądać pierwszy wspólny projekt?

Przykładowo wykładowczyni prowadząca zajęcia z zarządzania może poszukiwać praktyka zajmującego się międzynarodowym łańcuchem dostaw. Zamiast szerokiego wystąpienia o globalnym biznesie obie strony uzgadniają jeden problem: jak ocenić ryzyko opóźnienia dostawy i porównać dostępne warianty działania. Studenci otrzymują zanonimizowany opis sytuacji, a podczas spotkania przedstawiają własne rekomendacje i pytania.

Po zajęciach prowadząca może sprawdzić, czy uczestnicy trafnie uzasadniają wybory i rozpoznają niepewność. Ekspert otrzymuje informację, które elementy procesu były najtrudniejsze do zrozumienia. Dopiero wtedy strony decydują, czy warto przygotować kolejny moduł lub projekt. To przykład możliwego sposobu pracy, nie opis zrealizowanego pilotażu ProfBridge. Pokazuje, dlaczego dobrze postawiony cel bywa ważniejszy od rozbudowanej listy funkcji.

Polski partner i europejska perspektywa

Stowarzyszenie Centrum Wsparcia „Just Do It” przedstawia swoją rolę jako oficjalnego partnera ProfBridge Commons w Polsce i Europie. Materiały obu organizacji potwierdzają współpracę obejmującą przygotowanie polskiego pilotażu oraz rozwijanie relacji z instytucjami edukacyjnymi. W opisie działań Stowarzyszenia znajdują się promocja inicjatywy, prezentacje, kontakty z uczelniami, zaangażowanie wolontariuszy i dostosowanie komunikacji do lokalnego kontekstu.

Lokalne wsparcie ma praktyczne znaczenie. Instytucja rozważająca współpracę potrzebuje nie tylko adresu platformy, ale także rozmowy o swoim programie, języku zajęć i możliwościach organizacyjnych. Partner działający w Polsce może pomagać porządkować te potrzeby oraz przekazywać je w międzynarodowej sieci. Zakres konkretnego wsparcia, dostępność ekspertów i terminy należy ustalać bezpośrednio z organizatorami.

Dostępność oznacza więcej niż możliwość rejestracji

Demokratyzacja praktycznej edukacji wymaga uwzględnienia różnic między instytucjami i uczestnikami. Dla części odbiorców barierą jest język, dla innych strefa czasowa, ograniczony dostęp do technologii albo brak doświadczenia we współpracy międzynarodowej. Dlatego elastyczny format powinien iść w parze z jasnym opisem wymagań, odpowiednim przygotowaniem materiałów oraz możliwością zadawania pytań.

Warto również ustalić warunki korzystania z nagrań i materiałów, ochronę danych, poufność informacji biznesowych oraz prawa do rezultatów wspólnej pracy. Te kwestie nie przekreślają otwartości projektu — pomagają ją uporządkować. Przed rozpoczęciem współpracy uczestnicy powinni sprawdzić aktualne zasady platformy i odrębnie uzgodnić warunki konkretnego działania, w tym ewentualne koszty. Nie należy zakładać, że wszystkie formy współpracy są bezpłatne.

Pierwszy krok: opisać potrzebę, nie tylko organizację

Uczelni zainteresowanej współpracą warto zacząć od krótkiego opisu grupy odbiorców, oczekiwanego tematu, terminu i rezultatu. Profesjonalista może przygotować propozycję zagadnienia, które potrafi wyjaśnić na konkretnym przykładzie, oraz określić język i format zajęć. Organizacja poszukująca partnera badawczego powinna rozróżnić pytanie badawcze od gotowej tezy, którą chciałaby jedynie potwierdzić.

Następnie można zapoznać się z ProfBridge Platform, przedstawić kompetencje i sprawdzić dostępne możliwości kontaktu. W sprawie współpracy na polskim rynku punktem kontaktowym jest Stowarzyszenie „Just Do It”; kwestie działania samej platformy można kierować do ProfBridge Commons. Takie przygotowanie nie gwarantuje szybkiego dopasowania partnera, ale ułatwia rzeczową rozmowę i ogranicza ryzyko rozbieżnych oczekiwań.

Od połączenia ludzi do jakości współpracy

Znaczenie ProfBridge Platform będzie zależało od tego, czy nawiązywane kontakty prowadzą do wartościowych doświadczeń edukacyjnych i odpowiedzialnych projektów. Warto obserwować nie tylko liczbę profili czy wydarzeń, ale także jakość informacji zwrotnej, powtarzalność współpracy i przydatność przygotowanych materiałów. Dla uczelni, praktyków i organizacji społecznych jest to zaproszenie do sprawdzenia nowej drogi kontaktu — z jasno określonym celem i gotowością do wspólnej pracy.

Źródła i dalsze informacje

1. ProfBridge Platform

<https://profbridge-platform.com/>

2. ProfBridge Commons — launch announcement

<https://www.profbridge-commons.com/news/profbridge-commons-profbridge-platform>

3. ProfBridge Commons — collaboration with Just Do It

<https://www.profbridge-commons.com/news/profbridge-commons-and-support-center-association-just-do-it>

4. Stowarzyszenie Centrum Wsparcia „Just Do It” — ProfBridge Platform

<https://www.centrum-wsparcia.pl/post/profbridge-platform>

Wersja online: <https://truthmagazine.eu/publikacje/profbridge-platform/?lang=pl>